

Ristirahva Pühapäevalehes aastal 1881–1882 avaldatud J.A. kirjad Livoonia külast. Põhja-Kaukaasia: Livoonia. Urupi jõgi. Ilmad. Saak. Livoonia perede arv. Digiteeris A. Aule, kirjaviis muutmata.

Ristirahva Pühapäevaleht (nr. 2), 11. jaanuar 1881, lk. 12

Kaukaasiast.

Sealt kirjutab üks meie lehe lugija ja tundmata sõber nõnda:

Ilmad on meie pool Jumal tänatud, ikka ilusad ja lumi tuli meile alles 19-mal Nowembril ja külma ei ole väga palju olnud; nõnda et Urupi jõgi, kus ääres meie elame veel paiguti lahti on (Tetsembri kuu hakkatuses kirjutatud. Red.) Mardipäewani wõisime wäljal tööd teha, nii kui rehte peksta, karduhwliid wõtta j. m. — Annan ka meie tänavusest wiljasaagist teada: rukkid ollid küll kõhnad, aga neid meie palju ei pruugi; nisud andsivad 13 seemet, ohrad 20 seemet, karduhwliid 4 seemet, rukkid 5 seemet; aga linad ei annud paiguti mitte seemetki tagasi, ja see tegi meile palju kahju, sest meie pool on ikka pruu-giks suwe wiljaks enamiste linu teha nii palju kui aga keski jõuab. — Meid Urupi jõe äärist eesti rahwast on siin pered seitsekümmend; meil on oma palwemaja ja oma koolmeister, kes lapsi õpetab. — —

Kirjasaatja lubab edespidi veel sealtpoolt sonumid anda ja selle eest saame meie ja wist lugijad teda tänama.

J. A.

Ristirahva Pühapäevaleht (nr. 6), 7. veebruar 1882, lk. 43

Kaukaasiast, Urupi jõe äärest.

Sõbralik käsi kirjutab meile sealt, ja muunde asjade seas ka nõnda: „Anname veel oma poolt natuke teadust, et sõbrad isamaal ka teada saaksid, kuisuguse järje peal meie siin elame. Jumal on meile tänawu warase talwe annud: enne Mardi-päewa jo nädalat kaks sadas meile mõned päewad lund, aga see läks jälle ära ja oliwad peale see ilusad ilmad. Aga kui sai Mardi-päew mööda läinud, tuli ka meile talwe oma walge kattega, mis siiski väga õhukene on, nõnda et paiguti ka paljas ma näha, ja peawad sellepärast wankrid ja reed mõlemad platsis olema. Külma on ka senniajani (Neäri-kuu hakul kirjutatud) peaaegu ühesugune; enamiste oli meil kraadi 10 külma, ja sula pole suuremat ühtegi olnud. — Weel peame omad käed ülestõstma, Jumalat kiitma ja tänama, et ta meid nii rohke wilja saagiga on möödaläinud aastal õnnistanud ja nõnda-samuti meie ümberkaudsed naabrid. selleläbi on wilja hinnad meie pool väga alanenud, arwata pool osa minewa aastaste hindade wastu. Tänawu

maksab meil puuda nisu 70 kop. ja rukkid 50 kop., lina seemned 1 rbl.; ohra tsetwert 3 rbl., kaera tsetw. 250 kop. j. m.

Kui mingi küla oli omad wiljad kokku pannud, siis ütlesid rahwas murega: „kes peksab kõik selle wilja ära!” Wili oli kõrre kasu poolest liig suur ja paks, et üks tesjatiin andis kuhja wedada 20 koormat. Üks Hiiomaa sõber käis ka meid vaatamas sel ajal, kui meil wili juba leigatud oli, ja ta küsis ka imeks panes, kuhu meie kõik see wilja mahutame. Aga Jumal tänatud, nüüd on jo kõik peksetud; seda tegi kõik targa meeste wälja mõeldud auruga aetud rehepeksu masin; see peksis 100 tsetwerti päewas, kui oli sirbiga leigatud wili; palka maksime 1 rubla tsetwerti pealt. Wilja panekuga oli meil küll natuke waewa, sest et peremehele tuli ühekorraga wili aita; mõnel tahtsid ka aidad käriseda, sest et need meie pool on enamiste kergeste laudadest ehitatud. Jumal olgu meile ja Teilegi armuline ka sell uuel aastal!

J. A.